

خیلواکی

استقلال

www.esteqlaal.net

دوشنبه ۱۸ سپتمبر ۲۰۲۳

محمد یاسین جويا

زندگی دشوار کودکان زرشوی در تخار؛ « فقر ما را مجبور به

انجام کارهای شاقه کرده است»

تالقان (پژواک، ۲۶ سنبله ۱۴۰۲): شماری از کودکان که مصروف زرشویی در ولایت تخار اند می گویند که به دلیل وضعیت بد اقتصادی از بام تا شام کارهای طاقت فرسا را انجام می دهند تا در تأمین نفقه خانواده خود سهم باشند. آنان از حکومت خواستار ایجاد زمینه اشتغال زایی در کشور هستند.

زلمی ۱۴ ساله یکی از کودکانی است که مصروف کارهای طاقت فرسا و شاقه «زرشویی» در دریای تالقان می باشد.

وی که با اجازه پدر خود با جبین عرق آلود و بازوان کوچک با خبرنگار پژواک گفت و گو کرده است می گوید: «مکتب می روم و آرزو دارم که روزی انجنیر شوم، اما فامیلم با مشکلات اقتصادی رو به رو است و پدرم هم پیر است.»

او می افزاید که اکثراً روزانه پس از ختم درس و گاهی هم ناگزیر می شود تا بجای رفتن به مکتب کار را ترجیح بدهد، به دریای تالقان جایی که پدرش مصروف کار می باشد، سری بزند و در تأمین نفقه خانواده خود سهم داشته باشد.

موصوف علاوه کرد: « تمام روز مصروف کار می شوم و پس از ادای نماز شام یکجا با پدرم دوباره به خانه برمی گردم.»

او می افزاید، هرچند کار کردن در این سن خورد برایش سنگین تمام می شود، اما از روی مجبوری در کنار پدرش کار می کند که بعضی از روزها ۱۰۰ الی ۲۰۰ افغانی بدست می آورد و گاهی روزها هم با دستان خالی با پدر کهن سال خود راهی خانه می شود، خانه یی که در آن شش عضو

خانواده هم چشم دوخته اند به دست مزد یک پدر کهن سال و زلمی خورد سال که هنوز داستان اش بلدیت با کارهای شاقه ندارد.

بازوان کوچک و غرق در میان آب و سنگ پارچه های دریای تالقان، نمایانگر محرومیت کودکان می باشد که اکنون بجا فراگیری درس و تعلیم، نفقه خانواده ها را بر دوش می کشند و با قوت و بازوی نو رسیده خود از صبح تا شام تلاش می کنند تا لقمه نانی برای خانواده های خود تأمین نمایند و در نهایت امیدی باشند برای پدران کهن سال و مادران پیچه سفید.

حبیب ۱۲ ساله از دیگر کودکانی است که به دلیل مشکلات اقتصادی مصروف کارهای شاقه «زرشویی» در دریای تالقان می باشد.

او به پژواک گفت: «در خانواده فرد دیگر کارگر نداریم، تنها من نان آور یک خانواده هشت نفری می باشم، مجبور شدم که بجای رفتن به مکتب مصروف کار شوم و از همین طریق نفقه خانواده را تأمین نمایم که از طریق این کار پول خوب بدست نمی آورم چون با کار زرشویی بلدیت ندارم.» او می افزاید که در این روزهای طولانی و گرم تابستان از ساعت ۵ صبح تا ۵ شام، با بیل و کلنگ در میان سخره های سنگ مصروف کار می باشد، اما آخر روز ۱۰۰ الی ۱۵۰ افغانی بدست می آورد که با این مبلغ هیچ بخشی از مصارف خانواده اش تأمین نمی گردد.

وی از حکومت می خواهد که در راستای ایجاد زمینه اشتغال زایی برای مردم توجه نماید. در میان این کودکان مردان کهن سال نیز هستند که جبر روزگار قامت خمیده آنان را خمیده تر کرده و در میان سنگ پاره ها در تلاش بدست آوردن نفقه برای خانواده های خود می باشند. محمداکرم که حدود ۶۰ سال سن دارد در گفت و گو با پژواک می گوید، ۳۰ سال می شود که در این رودخانه مصروف کار زرشویی می باشد، چون دیگر کاری وجود ندارد، تاکنون جنگ و نا آرامی سبب شده بود که حکومت هم نتواند به مشکلات مردم رسیدگی نماید.

وی افزود: «اقتصاد ضعیف و مجبوری سبب شده که اکثراً روزها با فرزندان قد و نیم قد خود به این دریا بیایم و تلاش برای تأمین نفقه یک خانواده شش نفری نمایم، با تلاش و زحمات فراوان روزانه هم ۱۰۰ الی ۲۰۰ افغانی بدست می آورم که در نتیجه آن نفقه بخور و نمیر برای خانواده مهیا می نمایم.»

این مرد می گوید که مردم در کشورهای همسایه شاهد پیشرفت می باشند، حکومت ها زمینه کار را مساعد می سازند، اما سال ها می شود که مردم افغانستان یکی بر سر دیگر می کوبند که خود سبب شده، از پیشرفت ها عقب بمانند.

محمداکرم که دو فرزند قد و نیم قدش را با خود در این کار طاقت فرسا مصروف کرده گفت که « دور بودن مکتب، نبود امکانات و از همه مهمتر وضعیت بد اقتصادی سبب شده که دو فرزندم بجای رفتن به مکتب، مصروف کارهای شاقه شوند و در تامین نفقه خانواده پدر کهن سال خود را یاری برسانند.»

موصوف در ادامه با ابراز نگرانی از عقد قرارداد طلای رودخانه تالقان با شرکت های خارجی می گوید که مردم فقیر از همین طریق لقمه نانی بدست می آوردند که نیاز است حکومت بخشی از این منطقه را برای مردم محل به قرارداد بسپارد تا لقمه نانی از مردم در این شرایط گرفته نشود.

با این حال، اسدالله تیمور از آگاهان امور در تخار می گوید که کندن کاری های غیرحرفه یی از سوی باشندگان محل و شرکت های قراردادی در رودخانه تالقان واقع در منطقه خطایان که سرک عمومی شاهراه تخار- بدخشان را وصل می کند، سبب شده که سرک عمومی و زمین های زراعتی مردم در معرض خطر جدی قرار بگیرد.

به گفته وی، سرک عمومی اکنون ۱۰ متر فاصله از دریا ندارد و اگر از این روند جلوگیری نگردد، در آینده نزدیک در نتیجه آب خیزی ها شاهراه عمومی و زمین های زراعتی مردم تخریب خواهد شد.

در همین حال، مولوی عبدالناصرحقانی، رئیس معادن ولایت تخار در صحبت با خبرنگار پژواک گفت که معدن طلای ثابت تنها در منطقه سمتی ولسوالی چاه آب می باشد که به قرارداد سپرده شده، در ضمن آن در برخی از مناطق به شمول دریای خطایان طلای پاشان موجود می باشد که حدود هفتاد الی هشتاد کارگاه زرشویی با داشتن جواز در آنجا فعالیت دارند که در آن ده ها باشندة محل مصروف کار می باشند.

رئیس معادن تخار اطمینان می دهد که تلاش های جدی برای جلوگیری از کندن کاری های غیرحرفوی معادن در این ولایت جریان دارد.

به گفته وی، خرابی هایی که اکنون در مسیر سرک عمومی تخار- بدخشان دیده می شود، از زمانی بوده که شرکت های غیرقانونی خودسرانه دست به کندن کاری زده بودند، اما اکنون از این وضعیت جلوگیری گردیده و شرکت هایی که اکنون در این منطقه مصروف کار می باشند، از سوی حکومت نظارت می شوند تا به سرک و زمین های زراعتی مردم آسیب نرسانند.

این درحالی است که برخی باشندگان تخار در برخی از ولسوالی ها و مرکز این ولایت به دلیل مشکلات اقتصادی مصروف کارهای زرشویی هستند که گاهی تا عمق صدها متر در زیر زمین از

طریق کندن کاری های غیر حرفوی پایین می روند که به گفتهٔ مسؤولین معادن تخار، در یک سال پسین بیش از ۳۰ کارگر معدن طلا در این ولایت در نتیجهٔ کندن کاری های غیر حرفوی جان باخته اند.

استقلال – خپلواکی : این ناهنجاری ها و حق تلفی های گسترده در حالی در ۳۰ سال گذشته صورت گرفته است و مردم مظلوم آن مناطق را محتاج یک لقمه نان جوین نموده است که در همین ۳۰ سال پسین تنها و تنها در درهٔ پنجشیر در همسایگی ولایت زیبای تخار، حدود بیش از هژده (۱۸) معدن لاجورد و زمرد پنجشیر به نام نامی فردی بنام "احمد شاه مسعود" تاپه خورده و روزانه میلیونها دالر عاید داشت و تمام عواید سرشار آن حتی بعد از مرگ او به کیسه های بزرگ خانواده اش میریخت و هیچ بازخواست گری وجود نداشت. ولایت بدخشان نیز وضع بهتری از پنجشیر نداشت. امید است این قرارداد ها که با کمپنی های خارجی صورت میگیرد، لاقول ده درصد سود آن برای مردم همان مناطق مصرف گردد تا دامن فقر و بیکاری و محتاجی در آن مناطق جمع شود. این حق مسلم مردم همان مناطق است که از استخراج معادن شان میلیونها دالر به بودجهٔ حکومت مرکزی سرازیر می شود.

طلای تخار، برای مردم تخار